



غذاخوری فضای مجازی با فرهنگ غذایی ما چه می‌کنند؟

آداب چطور غذا نخوردن!



هر چیزی آدابی دارد، غذا خوردن هم. نه فقط در فرهنگ ایران و اسلام، که هر جای دنیا، غذا خوردن آداب خاص خودش را دارد. اما آداب غذا خوردن در کشور و فرهنگ ما خاص خودش است. مثلاً هیچ‌کس دوست ندارد سر میز یا سفره ملج ملج بشنود، کسی دوست ندارد دیگران موقع غذا خوردن با دهان باز یا او حرف بزنند... این موارد در فرهنگ جهانی هم جا افتاده و پذیرفته شده و کمتر پیش می‌آید در کشوری این موارد در ذهن مردم منفی یا لااقل ناخوشایند نباشد. در کنار این موارد می‌دانیم در دین اسلام اشاره شده غذا خوردن در بازار مکروه است. چرا؟ چون ممکن است یکی غذا خوردن ما را ببیند و دلش بخواهد و شرایط تهیه آن غذا را نداشته باشد.

چرا فقط رستوران‌های خوب؟

سؤال ساده‌ای است، جوابش از خودش هم ساده‌تر! تیسترها پول می‌گیرند تا از غذایی تعریف کنند. چه کسی حاضر است به آنها بابت نقد پول بدهد؟ هیچ‌کس. پس آنها طبیعتاً خیلی هم روراست نخواهند بود. اصلاً وقتی شغلت این باشد که به هر قیمتی از چیزی تعریف کنی و بخواهی موجب درآمد یکی دیگر و به تبع آن خودت باشی، ممکن است نشود روی حرفت چندان حساب کرد. جالب است بدانید برخی از این تیسترها بعد شهرت به رستوران‌ها می‌گویند اگر پول خوب ندهید تا بیاییم رستوران‌تان، به مردم می‌گوییم کیفیت‌تان پایین است. خلاصه امکان نقد هم داریم، اما از این طرف ماجرا!

درآمد ما را می‌دانند؟

راستش من که نمی‌توانم هر روز بروم رستوران. اغلب مان نمی‌توانیم. از بحث سلامت هم که بگذریم نه شرایط اقتصادی مان می‌گذارد و نه عقلمان و حتی دلمان انتخاب‌شان این است که مدام بیرون از خانه غذا بخورند. مسیری که این طور صفحات با همان تیسترها می‌روند، چیزی است شبیه خالی کردن جیب مردم. مدام رستوران‌های گران‌تر معرفی و مدام مردم را به آن رستوران‌ها دعوت می‌کنند. حالا این وسط سر چه کسی بی‌کلاه می‌ماند؟ سرمشتری‌هایی که مدام در حال امتحان کردن رستوران‌های مختلفی هستند که شاید بعضی از آنها اصلاً به ذائقه‌شان هم خوش نیاید.

ما چرا چيست؟

ما مردمان این فرهنگ اما این روزها زندگی مان شکل دیگری پیدا کرده است. در فضای مجازی همه مشغول انتشار عکس غذا هستند و جالب است هرچه شرایط اقتصادی دشوارتر می‌شود، به تعداد بلاگرهای غذا هم افزوده می‌شود. حالا بلاگرها که راه می‌افتند از این رستوران به آن رستوران و با ملج ملج کردن و غذا خوردن به بدترین شکل ممکن تبلیغ می‌کنند را کجای دلمان بگذاریم. خودتان می‌دانید دیگر... ماجرای غذا در فضای مجازی و تأثیری که بر سبک غذایی همه ما می‌گذارد، شوخی نیست. نمی‌گوییم همه ماجرا تیره‌وتار است. در همین فضا، کلی غذای گیاهی و دستور پخت‌های اقتصادی و ترندهای جالب یاد گرفته‌ایم. هستند صفحه‌هایی که از زیبایی‌ها و جذابیت‌ها و جادوی آشپزی در سراسر ایران می‌گویند، اما این همه ماجرا نیست، مستر تیسترها و دیگر چهره‌های مشابه او که خیلی از هم صفحه‌شان را دنبال کرده و دنبال‌کننده‌های‌شان هستیم، در حال زدن آسیب‌های جدی‌تر به فرهنگ و آداب غذایی ما هستند. از غذا خوردن گرفته تا غذا پختن و انتخاب خوراکی و... می‌گویید نه؟ بیایید با هم مرور کنیم:

و اما ارزیاب واقعی غذا چگونه است؟

در گذشته عنوان فود تیستر (food taster) یا چشنده غذا به کسانی گفته می‌شد که در دربار پادشاهان یا اشخاص بسیار مهم فعالیت می‌کردند و وظیفه این اشخاص چشیدن غذا از لحاظ سلامت (عاری بودن از سموم) و بعد طعم و مزه غذا بود. همچنین این اشخاص خود در مراحل تهیه‌سازی غذا حضور و فعالیت داشتند. این شغل در ادامه روند جهان و تغییراتش دستخوش تغییراتی شد، اما در مفهوم جهانی‌اش شباهت چندانی به آنچه در کشورمان شاهدش هستیم، ندارد. در کل دنیا، این روند بسیار متفاوت است و هیچ‌گونه دانشی از رسی‌ها و فرهنگ مزه و سلیقه‌سازی اجتماعی ندارند و به قول فرهاد زعفری، محقق غذا و مدرس دانشگاه، وقتی وارد یک رستوران یا کبابی یا کله‌پزی می‌شوند و یک سینی پر از غذاهای چرب و چیلی در قبال دریافت پول روی میزشان قرار می‌دهند، کیفیت همه را تایید می‌کنند، گویی که ملاک داوریشان فقط همان پولی است که دریافت می‌کنند.



این غذاها سالم هستند؟

وقتی قرار است تبلیغ کنی و پول بیشتر و درآمد بیشتری داشته باشی، دیگر چندان به این چیزها فکر نمی‌کنی. برای همین هم ممکن است هر روز در صفحه‌ات کلی خوراکی مضر معرفی و مردم را با پنیر پیتزا و غذاهای سرخ‌شده محاصره کنی. بالاخره چرخ یک‌سری صنعت‌ها هم این‌طور می‌چرخد.

آدم‌ها اول غذای ناسالم می‌خورند و چاق می‌شوند و با همین غذاها کلی مرض مختلف می‌گیرند، بعد هم می‌روند باشگاه ورزشی و پیش متخصص رژیم و تلاش می‌کنند وزن کم کنند. این تیسترهای گرامی هم در این مسیر بی‌توجه به سلامت ما مسیر خودشان را می‌روند. خودتان به ارزش غذایی پیشنهادهایشان نگاه کنید، متخصص تغذیه هم که نباشید، کار می‌آید دستتان!